

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista
@tonivall

On està escrit que la tecnologia ha acabat amb els rituals romàntics tradicionals? On està escrit que la gent ha deixat definitivament d'anar al cinema? A Video Instan, al cor de l'Esquerra de l'Eixample, els vaticinis apocalíptics són foragitats enèrgicament. Fa pocs mesos, a la seva petita sala de cinema –amb capacitat per a trenta espectadors–, un jove cinèfil va demanar matrimoni a la seva nòvia seguint el ja mític ritual dels cartellots romàntics de *Love actually*. Qui l'hagi vista –segur que multitud de lectors– ja sap de què parlem. Potser el Sergio i la Maria es van conèixer per Tinder, qui sap, però ell no va dubtar: per a aquell instant irrepentible, valia la pena recórrer al “de tota la vida”. Video Instan, en efecte, és un “de tota la vida” catedralici, i Aurora Depares, la propietària, una irreductible tossuda que ja no recorda les vegades que ha reinventat aquest negoci familiar nascut el 1980 de la mà de l'esperit visionari del seu pare, Genaro Depares, precursor a Espanya del llavors emergent i imprevisible negoci dels videoclubs.

En temps en què es busca la tantes vegades cloquejada i buidada de significat “experiència”, Video Instan et permet l'experiència d'una projecció

En temps en què es busca la tantes vegades cloquejada “experiència”, Video Instan ofereix l'experiència d'una projecció privada de cinema per a un cinefòrum o una festa

privada de cinema ja sigui per a un cinefòrum o un aniversari. L'agenda la tenen ben plena. Sobretot els caps de setmana. Quatre cinefòrums setmanals fixos, un bon grapat d'aniversaris, projeccions professionals de productores i associacions audiovisuals... Què costa celebrar un aniversari infantil per a deu comensals? Uns 250 euros amb berenar inclòs. La sala de cinema només és, però, una de les tres potes de l'actual Video Instan, que va viure una importantíssima transformació ara fa cinc anys i mig. En aquell moment va haver de traslladar-se del seu històric emplaçament (a Enric Granados entre Mallorca i València) quan un grup inversor va adquirir l'edifici i el preu del lloguer va passar dels 3.000 euros al mes als 10.000. Amb aquesta plantofada especuladora, l'Aurora havia de decidir entre tres opcions: tancar, convertir-se en un petit negoci de lloguer de pel·lícules o traslladar-se, reinventar-se i créixer. L'opció escollida, no cal dir-ho, va ser la més arriscada.

L'Aurora recorda que tan sols van tenir tancat el negoci quatre dies. Tot un rècord, una proesa, tenint en compte la magnitud de les reformes i de la mudança. A poc a poc, han anat

VIDEO INSTAN, L'ÚLTIM SUPERVIVENT

CRISTINA CALDERER

MIQUEL MUÑOZ

CRISTINA CALDERER

Aquest videoclub familiar manté a l'Eixample de Barcelona un compromís amb el cinema i la nostàlgia

acimatant-se al nou espai, han trobat la complicitat dels antics clients, del nou entorn –Viladomat, 239– i també de la nova clientela que han fixat gràcies a la seva antiga personalitat i les novetats incorporades. La més luxosa i fonamental és la sala de cinema, esclar, però n'hi ha una altra: el bar cafeteria, que permet la celebració dels àpats d'aniversari i els col·loquis dels cinefòrums i també absorbir clients del barri o passavolants que hi consumeixen. A tot plegat cal sumar-hi, només faltaria, el negoci tradicional, el lloguer i venda de pel·lícules. La joia de la corona continua activa i ben activa: l'arxiu de 47.000 pel·lícules en format domèstic. No només en Blu-ray i DVD, sinó que el VHS i el Beta continuen disponibles per a tota aquella gran quantitat de títols no editats en formats moderns i introbables a les plataformes. Durant el primer trimestre d'aquest any –i fins al 15 de març–, una nova iniciativa: han posat a la venda alguns títols de l'arxiu llameners per als col·leccionistes.

Dades de facturació? 9.000 euros al mes de la cafeteria, entre 5.000 i 6.000 del videoclub i entre 4.000 i 5.000 del cinema. Suficient? L'Aurora ho té clar, suficient per mantenir-se i per pagar les sis nòmines de l'empresa, però sense gaire alegries afegides. Ah! I per tornar els crèdits encadenats. Cal tenir present que el trasllat i la reforma van obligar a una elevada inversió econòmica i que el

El negoci és un irreductible: és l'únic videoclub que queda en actiu a Barcelona i un dels poquíssims de Catalunya i de l'Estat, on els clàssics han acabat abaixant la persiana

març del 2020 la pandèmia ho va engagar tot a dida. Quin és el lema? “El videoclub suma”. Suma, per exemple, a la facilitat i comoditat del consum domèstic en plataformes. Entre els clients fixos hi ha un grup de cinc o sis joves que lloguen cada setmana pel·lícules introbables en format digital. La tarifa plana de lloguer molt assequible ha ajudat a mantenir fidelitats antigues i guanyar-ne de noves.

Video Instan ha viscut ja molt més que set vides. És un irreductible. L'únic videoclub de Barcelona i dels poquíssims de Catalunya. Els clàssics estatals també han anat sucumbint. ¿Algú sap d'un altre videoclub a Espanya i Europa amb sala de cinema i cafeteria incorporades? I tot plegat sense ajudes. Només una petita subvenció per a les presentacions mensuals i convidar-ne els responsables. Cap ajuda estructural. Pots digitalitzar els vídeos domèstics de l'any de la picor. Pots endur-te a casa les pel·lícules que habiten al teu subconscient i fins i tot, gràcies a elles, colonitzar el subconscient dels teus fills. Hi pots gaudir, amb la llum d'un projector, de *Mamma mia* i de *Sra. Doubtfire*; d'*Els tres mosqueters*, *Casablanca*, *Els venjadors* i *Plácido*. Què més vols per ser feliç?